VALGREINAR

Ein aktivan vinnulívspolitikk á øllum økjum

Lasse Klein
valevni Sjálvstýrisfloksins í Eysturoy

Sjálvstýrisflokkurin er ein socialliberalur flokkur og gongur inn fyri tí privata fyritakseminum. Flokkurin vil vera við til at seta karmar og rúmd fyri menning á vinnuliga økinum, og vinnan skal hava góðar umstøður, so hon verður kappingarfør og lønandi á øllum økjum, og á tann hátt kemur flest møguligum íbúgvum til góðar. Sáttmálin við ES skal betrast, soleiðis at Føroyar hava minst líka góðar treytir í samhandilinum við ES sum londini, vit kappast við. Vinnan skal tí hava víðar karmar á øllum økjum.

Tey sjálvstøðugu góðar umstøður

Styrkin hjá okkum føroyingum eru tey smáu og miðalstóru vinnuvirkini, sum eru smidlig og eyðkent av skjótari støðutakan og evnum at laga seg til nýggjar umstøður. Tey geva positivt og avgerandi iskoyti til vinnumynstur okkara – og skulu hava góðar umstøður at virka undir enn at verða køvd í skrivstovuveldi. Møguleikarnir fyri at seta á stovn nýggj virkir skulu betrast munandi, og tí er eisini neyðugt:

- at stuðla og eggja útflutningsvinnuni,
- at betra korini hjá virkjum, íð virka til heimamarknaðin við einfaldari reglugerðir og lagaligari krøvum,
- at stuðla førleika menning.

Fiskivinna og aling

Fiskastovnarnir skulu gagnnýttast á vinnuligum grundarlagi, so hetta tilfeingi gevur mest møguligt avkast búskaparliga, og tí er neyðugt at dentur verður lagdur á:

· at flotin nøktar krøvini til eina nýmótans matvøruframleiðslu,

· royndarfiskiskap í heima- og altjóða sjógvi,

· at trygdin fyri sjófólk verður økt munandi,

· at manningarrúm nøkta standard tørv,

· at serstøk eftirlønarskipan til sjófólk skal raðfestast,

· at útróðrarbátar undir 15 tons fáa serskipan fiska frítt,

· at alivinnan fær góðar umstøður at arbeiða undir.

Olja og framtíðin

Fleiri stórar oljupolitiskar avgerðir skulu takast um farast skal í holt við oljuframleiðslu á okkara landgrunni, til tess at tryggja, at virksemið verður til gagn fyri land og fólk, og tí er neyðugt at tryggja:

· at inntøkurnar av oljuvinnuni koma samfelagnum til góðar,

· at gott og tætt samstarv er við oljumyndugleikarnir í okkara grannalondum.

Umhvørvi

Menniskjað og náttúran eru treytað av hvørjum øðrum, og vit mugu gera eina sannførandi íløgu í at verja tað samanspælið. Bardagin fyri umhvørvinum er í dag ein stór avbjóðing, tí uttan reina luft, reint hav og vatn og óspilta náttúru er lívsgrundarlag okkara hótt á øllum økjum, og tí skal spurningurin um umhvørvi ræðfestast høgt.

Føroyar sum ferðamannaland

Thomas J. Askham
valevni Miðfloksins í Suðurstreymoy

Eg kann ikki annað enn rósa og vera hugtikin av tí arbeiði, sum er gjørt av Ferðaráð Føroya hesi seinastu árini.

Í hesi 10 ár, sum eg havi verið búsitandi uttanlands, havi eg verið varugur við ein vaksandi áhuga fyri Føroyum sum ferðamál.

Nú eri eg blivin meiri kunnaður við tað málrættaða arbeiði, sum er gjørt og sum nú er, fyri at upplýsa tann ferðandi um møguleikarnar ein hevur sum vitjandi her á landi. Eg vóni at ferðavinnupolitikkurin kemur at halda áfram og at tey, sum arbeiða við at fáa meiri ferðafólk hendanvegin, fáa teir bestu karmar at arbeiða undir.

Eg kann ikki annað enn nevna teir faldarar, sum eru gjørdir um Føroyar til ferðafólk. Tey, sum hava latið hetta tilfar úr hondum greitt, eiga stóra tøkk uppiborna og skulu tey fáa rós fyri hetta arbeiði. Tað er av alstórum týdningi at tað tilfar, sum ferðafólkið far er snotuligt, einfalt og upplýsandi.

Eg eri fult greiður yvir at langt er á mál til vit síggja og merkja at hetta er nakað, sum merkist í samfelagsbúskapinum. Tó, so síggja vit at tølini og kurvarnar vísa tann rætta vegin.

Ferðamannaráð Føroya undir leiðslu av Hera Niclasen, hava havt eina hepna hond við at fáa Føroyar meira sjónligar í einum altjóða ferðamannahópi.

Ferðavinnuøkisætlan fyri Føroyar

"Fyri at ferðavinnan skal verða ein meira týðandi táttur í samfelagsbúskapinum, eigur ferðavinnan at verða ein sjálvsberðandi, kappingarfør vinna, sum leggur dent á dygd, tænastustøði og samstarv- og menning sínari, at hava atlit at náttúru, umhvørvi, mentan og føroyska samfelagnum sum eina heild." Hetta eru tey innleiðandi orðini, sum eru at lesa fyri eini ferðavinnuøkisætlan fyri 2003-04.

Her koma nakrir ítøkiligir visionerir tankar, sum kunnu menna ferðamannavinnuna úti um landi. Eg vóni at lands- og kommunupolitikkarar taka hesa verkætlan til sín.

Alternativur vinnumøguleiki

Tá vit tosa um alternativar vinnumøguleikar, hugsa vit oftast um fisk ella nakað, sum hevur við fiskivinnuna at gera.

Um vit hugsa í ferðavinnumøguleikum, so kunnu vit nevna at vit hava karmarnar. T.v.s. vit hava: náttúruna, havið, fjøllini, fuglalívið og eitt fjøltátta mentunarlív, okkara egna býar- og bygdamentan.

Hetta er alt rammur sum tann vitjandi hevur áhugað í og sum ikki kostar pening, ið kann nevnast íløgur. Hetta er bara har; klárt at gera brúk av. Her tørvar bara hugflog, hjá tí ið vil nakað á hesum vinnuøkinum.

Konan og eg hava búleikast 30. min. frá Ringkøbing á Jútlandi. Um summarið hava vit sæð hvussu nógv ferðafólk av ymiskum tjóðum hava vitjað har um leiðir. Nógv ferðafólk ynskja at uppliva havið, serliga týskarar. Tað at kunna fara út at fiska. Handilslívið er fjøltátta hesa tíðina. Smáttubýir eru nógvastaðni. Ein hugsar at tað er spell at tað skal kosta so nógv at koma til Føroya hesa tíðina á árinum. Hví gerð Smyril Line ikki eina roynd at lækkað prísin nakað. Men tað er lættari sagt enn gjørt, tí skipið er vitleysa kostnaðarmikið at reka.

Viljin hjá fólkinum

Í einum øðrum petti í frágreiðingini stendur at skal økisferðavinnan vaksa, skal tað verða eftir áhuga, arbeiði og vilja hjá fólkinum á staðnum. Tey hava ofta hugskot um, hvat tey kunna bjóða ferðafólkinum og hvussu tað kann verða gjørt. Við tí alt mennandi samferðslukervi vit uppliva í dag, so verður avstandir eingin darvan fyri hvar ein fer at ferðast her í landinum, ella hvar tann fremmandi nú kemur at verða. Spurningurin er bert, hvør hevur eitt gott spennandi tilboð til tann fremmanda, sum liggur á einum rímiligum kostnaðarstøði.

Gistingar deild á økir.
Kelda: Hagstovan.
Síð talvu!

Tølini fyri 2003 vóru ikki klár.

Tað skal eingin ivi vera. Miðflokkurin vil altíð verða við til at stuðla alternativar vinnuvegir.

Miðflokkurin vil stuðla ferðamannavinnuni, so hon verður at menna seg enn betur. Tí er tað so umráðandi at flokkurin kemur sterku inn í løgting. Set tí tín kross við lista H.

Øki	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Partur í %
Suðurstreymoy	45.982	57.765	60.037	62.308	61.835	62.119	67,7
Norðuroyggjar	7.335	9.992	8.062	11.071	7.683	8.220	8,9
Vágar	5.397	4.806	5.334	5.168	7.515	7.600	8,3
Megin-Eysturoy	2.704	3.812	2.810	2.252	2.132	2.907	3,2
Sundalagið	2.099	4.070	2.263	4.219	3.893	5.653	6,2
Suðuroy/Sandoy	1.084	1.064	3.328	4.774	4.882	5.226	5,7
Tilsamans	64.601	81.510	81.834	89.791	87.940	91.724	100

Miðflokkurin segði nei…

…til at blokkurin skuldi skerjast við kr. 367 milliónum (4)

Jónfinn Olsen
valevni Miðfloksins í Suðurstreymoy

Nú er hetta mín fjórða og seinasta grein í hesum umfari, og vil eg bert staðfesta, at hetta sum eg havi ført fram í undanfarnu greinum mínum, vísur bara hvussu ábyrgdarleyst tað verður hugsa í ávísum førum. Tí nú standa vit í tí støðu, at Føroyar 'lata kr. 367 milliónir í menningarhjálp til Danmark", sum um tað ikki eru onnur lond, sum høvdu havt stórri brúk fyri hesi 'menningarjálp". Ella betur var, at vit hugsaðu um okkara gomlu og pensionistarnar, sum av Guds stóru náði hava fingið lut í at føra hetta land fram, har tað er í dag, so vit kunna búleikast so frægt sum vit gera í dag. Hava tey so ikki uppiborið at fingið eina rímiliga skattafríða fólkapensión, ja pensiónin kundi verði tvífaldað av tí, sum hon er í dag.

MINNIST TIL FØROYA FÓLK, HENDA SKERJING SUM FÓR FRAM UPPÁ KR. 367 MILLIÓNIR ER IKKI BERT EINAFERÐ, MEN HETTA ER HVØRT ÁR. HUGSA TÆR TIL.

Vel tí MIÐFLOKKIN, ella GREINASKRIVARAN sum tína rødd á Løgtingi. Borgan fyri vælferð, trivnaði og trygd.

VALGREINAR

Sum fostur sóu eygu Tíni meg…

Petur Karl av Rana
valevni Miðfloksins í Suðuroy

.og í bók Tíni vóru teir allir uppskrivaðir, dagarnir, ið ásettir vóru, áðrenn nakar av teimum ennn var komin.

Nógvar røddir eru frammi um, at kvinnan skal ráða yvir sínum egna kroppi, at kvinnan fyri alt í verðini sjálv má avgera, um hon vil bera barnið í heim ella taka lívsrættin frá tí?

Hví noyða kvinnuna til eina slíka ómenniskjaliga avgerð? At ofra sítt egna barn vegna sosialar trupulleikar, sum samfelag hennara burdi loyst!

Nei, lat okum heldur sláa verjugarð um kvinnurnar, tær sum skulu verja um børn okra.

Hvør skal fyrst og fremst verja børn okra um tað ikki eru mammurnar (kvinnurnar)? Lat okum sum samfelag verja kvinnuna og barnið, lat okum upplýsa um hvat fosturtøka er, og hvørjar avleiðingar kunnu standast av hesum. Og lat okkum hjálpa og stuðla kvinnuni at seta barnið í heim, og síðani stuðla foreldrum og tí nýfødda við øllum hugsandi tiltøkum. Latið smábørnini koma til mín, forða teimum ikki-sigur Jesus.

Altavgerandi er at fyribyrgja at tað verða fleiri kvinnur, ið koma í somu støðu vegna kaldar røddir, ið tala beinleiðis ósatt um fosturtøku.

Tær, sum hava tikið fosturtøku, kunnu fáa fyrigeving ígjøgnum Jesus Kristus og fáa fulla uppreisn í sálarlív sítt. Og ein dag kunna tær møta ófødda barninum í Himli og har fáa tann mista møguleikan, uttan ringa samvitsku, at umfevna barn sítt.

Latið okkum verja kvinnurnar, sum eru settar at verja børnini og harvið fáa eitt sunt samfelag, har øll hava líka rætt til lívið.

Mentan

Poul Erik Jacobsen

Seinastu tíðina hava vit uppliva at fleiri av songfuglum okkara hava gjørt vart við seg heima sum uttanlanda. Hetta er at gleðast um, at vit eru helst fleiri, ið eru eitt sindur errin av, at úr okkara lítla landi vaksa fram so mong dugnalig fólk, ikki bara innan sang og tónleik, men so sanniliga eisini innan ítrótt og list sum heild.

Mangur fremmandur í vitjar oyggjar okkara, undrast á ríka mentanarlívið hjá okkum. Vit hava eina rúgvu av dugnaligum listafólkum: frá Mykines til Hansinu Iversen, frá Føroya Symfoniorkestri til Guðrun Sólju, frá amatørsjónleiki á bygd til Grímu,frá føroyskum dansi til ítrótt og síðst, men ikki minst, til óvitan sum stríðist við at fáa ein reinan tóna fram úr ljóðføri sínum undir dugnaligari leiðslu av vælkvalifiseraðum lærara.og hetta er íløga í framtíðina.

Musikskúlin er helst eitt gott dømi um eina góða skipan, har børnini frá byrjan av fáa frálæru í flest øllum ljóðførum frá dugnaligum lærarum. Hesin næmingar síggjast nú aftur alla møguliga staðni í landinum, frá Symfoniorkestrinum til Klickheys. Og tað er serliga millum tey ungu, at tað almenna skal skapa góðar karmar, so tey hava so góðar møguleikar sum gjørligt at royna og menna síni skapandi evnir. Tað skapar trivna, sum breiðir seg um alt landið, og so skulu úrmælingarnir nokk eisini fáa fara at gera vart við seg í framtíðini.

Mentanin er eitt av hjartamálunum hjá Tjóðveldisflokkinum og hevur hann eisini umsitið hetta mál í landstýrinum og skal listaskúli byggjast á Sandoynni.

Tað hevur Tjóðveldisflokkurin, "Tobbi", syrgt fyri, eins og hann gjørdi at heilsuskúlin nú liggur á Tvøroyri.

Tjóðveldisflokkurin vil framhaldandi, arbeiða fyri at mentanin sum heild fær tær bestu umstøðurnar at virka undir.

Men Tjóðveldisflokkurin hevur brúk fyri tínari atkvøðu, skal hann framhaldandi fáa ávirkan.

Setið tí X við lista E - veljið Tjóðveldisflokkin!

Einasti og seinasti møguleikin

Lasse Klein
valevni Sjálvstýrisfloksins í Eysturoy

Tíðin er komin, tá fleiri og fleiri føroyingar fylkjast og vilja rista dusti av ískiljum ósemjum av sær. Finna saman og fremja neyðugar broytingar í ríkisrættarligu støðuni sum flest allir Føroyingar kunnu taka undir við. Hetta er gondin nú allir flokkar hava givið til kennar at teir ynskja broytingar sum fyri stig. Sjálvstýrisflokkurin hevur sigra við sínum støðufesti.

Mong kendu seg vónsvikin, tá tað vísti seg, at bakið var bróðurleyst. Tá á stóð, hugsaði politiska skipanin bert um seg sjálvan, og tað sum tænti teimum best. Men úrslitið hvarv, tí eingin kendi endamálið, og peningurin var søplaður burtur, og yvirbjóðingin heldur fram inntil einki er eftir.

Enn væl fyri

Men tíbetur hava vit eitt ágrýtið og væl útbúgvið og upplýst fólk. Okkara land er væl útbygt við vegum, havnum og tunnlum. Skipanirnar í samfelag okkara: skúli, heilsuverk, almannaverk og samferðsla – virka nøktandi. Landið føðir seyð og neyt. Fiskur er í havinum, og undirgrundin goymir eftir øllum at døma eitt ríkidømi, sum vit nóg illa duga at droyma um.

Tíbetur hava vit frælsi at hugsa, skriva og tala, uttan mun til úr hvørjum flokki vit koma úr. Frælsi at gera støðuna upp, og hetta frælsi skal hvør einstakur gera brúk av, eisini á valinum 20. januar.

Og leingi hava vit latið okkum rurað í svøvn. Tíðin er farin, tá vit eirindaleyst líta á at politiski meirilutin gerð alt fyri okkum. Føroyingurin er raknaður við og fer nú at taka róður í egnar hendur, og krevur jarðbundnar samskipaðar loysnir.

Eitt stig aftrat

Lívið er eitt baks. Tað fer tað framvegis at vera. Vit føroyingar sleppa heldur ikki undan trupulleikunum, antin vit so eru innanfyri ella uttanfyri ríkisfelagsskapin, og tí spurningurin skal ein breiður politiskur meiriluti syrgja fyri.

Ein uggi er tað kortini, at vit í løtuni stevna millum boðar og sker innanfyri teir karmar sum Sjálvstýrisflokkurin hevur slóðað fyri. Tann gongda leiðin stig fyri stig at loysa verkevnini í samráðingum. Tað tykist tað at verða full semja um millum allar politiskar flokkar. Sjálvstýrisflokkurin hevur sigra við sínum støðufesti.

Á løgtingsvalinum kunnu vit taka eitt stig á leiðini aftrat – við at velja Sjálvstýrisflokkin.

Nei til avkristning av samfelagnum

Petur Poulsen
valevni hjá Miðflokkinum í Sandoyar valdømi

Tað er einki at dylja yvir at Miðflokkurin er flokkur teirra kristnu, og at vit royna at appelera til tey trúgvandi fyrst og fremst. Haraftursímóti er ikki sagt at ikki allur stuðul er kærkomin. Hví er tað so, at vit hava so ringt við at náða øll tey mongu trúgvandi her á landi? Eru vit fyri klombrut við at fáa fram boðskap okkara? Um so er vil eg róyna enn eina fer. Vit ynskja at vera tann flokkur, íð byggir samfelagið eftir grundsjónarmiðum bibliunnar. Trýrt tú ikki at bíblian kan vera eitt gott grundarlag fyri samfelagið, kanst tú steðga her.

Trýrt tú hinvegin á Guds orð og ert vanur við at lesa tað, veitst tú at bíblian er besta útgangsstøði í øllum lívsins viðurskiftum. Vit kunnu ásanna at rákið uttanífrá til at avkristna tjóðina er sterkt. Miðflokkurin er tann flokkurin, íð vil standa ímóti hesum ráki. Vit vilja arbeiða ímoti rúsmisnýtslu, sundurskiljing av familjum, harðskapi og pornografi, bara fyri at nevna nøkur dømi. Tað íð er nevnt her, og meir afturat, gevur ómetaligar líðingar har bæði børn og vaksin eru offur.

Bíblian sigur okkum, um at Harrin gav Mósesi boð um, at han skuldi gera sær tveir lúðrar av slignum silvuri, og at tey skuldu blása í teir tá samkoman skuldi savnast. Tað bleiv blást í lúðrarnar tá veitslur skuldu vera, eisini blástu tey í lúðrarnar, tá íð vaktararnir á múrinum sóu fíggindan nærkast, so at Ísraelsmenn kundu savnast og gera seg til reiðar.

Jerimias 6, 17 sigur: Eg setti tykkum vaktarar og segði: Aktið eftir, táið lúðurin ljóðar! Men tey svaraðu: Honum lurta vit ikki eftir!

Umboðini í Miðflokkinum blása í lúðurin. Tann einasti flokkurin har øll blása sama tóna: Tað er eitt álop á veg! Tað er ikki til at taka feil av, um tú gevur gætur eftir lúðurinum so boðar hann ikki til veistlu, men til at fara í herna móti álopi. Eg nokti at trúgva, at vit eru komin so langt sum Ísrael í Jeremiasa tíð. Nei eg trúgvi ikki, at vit eru komin so langt, at myrkrið fjalir jørðina, so ein ikki fær arbeitt meir.

Sum kristin hava vit ábyrgd. Okkara meiningar, orð og handlingar skulu vera grundað á tann klett vit standa á. Tá íð Ísrael hevði kongar, íð óttaðust Gud, og sum ruddaðu út avgudarnar, hevði landið búskaparliga frammgongd. Tá íð Ísrael hevði kongar íð ikki óttaðust Gud og loyvdu avgudadýrkan, hevði landið búskaparligar kreppur. Er tað øðrvísi nú, er Gud broyttur?

Hvat fyri samfelag vilt tú hava í framtíðini? Eit samfelag har: Rúsevnismisnýtari fáa rúsevni (metadon) frá læknanum, har kynsvillingar blíva gift í kirku og samkomuhúsum, har læknar hava loyvi at geva aktiva deyðhjálp, har pornografi er ein góðtikin vinnuvegur, har ófødd born blíva dripin? Í einum demokratiskum samfelag hava vit øll ábyrd.

Lat samkomuna savnast, tak tað vápn í hond sum demokratii hevur givið tær (valrættin) og vel ein sterkari Miðflokk, sum vil stýra landinum út frá einum kristnum hugsunarhátti.